

На основу члана 16. став 1. Закона о заштити узбуњивача ("Сл. гласник РС", бр. 128/2014, даље: Закон) и Правилника о начину унутрашњег узбуњивања, начину одређивања овлашћеног лица код послодавца, као и другим питањима од значаја за унутрашње узбуњивање код послодавца ("Сл. гласник РС", бр. 49/2015, даље: Правилник), и члана 45. Статута Црвеног крста Србије, Управни одбор Црвеног крста Србије на седници одржаној 3. новембра 2015. године, донео је

ПРАВИЛНИК О ПОСТУПКУ УНУТРАШЊЕГ УЗБУЊИВАЊА У ЦРВЕНОМ КРСТУ СРБИЈЕ

Основне одредбе

Члан 1.

Овим правилником уређује се поступак унутрашњег узбуњивања код послодавца Црвени крст Србије у складу са одредбама Закона и Правилника.

Члан 2.

Поједини појмови у Правилнику имају следећа значења:

1.) **"Узбуњивање"** је откривање информације која садржи податке о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавања штете великих размера.

2.) **"Унутрашње узбуњивање"** је откривање информације послодавцу

3.) **"Узбуњивач"** је физичко лице које изврши узбуњивање у вези са својим радним ангажовањем, поступком запошљавања, коришћењем услуга државних и других органа, носилаца јавних овлашћења или јавних служби, пословном сарадњом и правом власништва на привредном друштву;

4.) **"Штетна радња"** је свако чињење или нечињење у вези са узбуњивањем којим се узбуњивачу или лицу које има право на заштиту као узбуњивач угрожава или повређује право, односно којим се та лица стављају у неповољнији положај.

Забрана злоупотребе узбуњивања

Члан 3.

Забрањена је злоупотреба узбуњивања.

Злоупотребу узбуњивања врши лице које:

1.) достави информацију за коју је знало да није истинита;

2.) поред захтева за поступање у вези са информацијом којом се врши узбуњивање тражи противправну корист.

Покретање поступка

Члан 4.

Поступак унутрашњег узбуњивања започиње достављањем информације лицу овлашћеном за пријем информације и вођење поступка у вези са узбуњивањем.

Достављање информације у вези са унутрашњим узбуњивањем врши се писмено или усмено.

Писмено достављање информација

Члан 5.

Писмено достављање информације у вези са унутрашњим узбуњивањем може се учинити непосредном предајом писмена о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем, обичном или препорученом пошиљком, као и електронском поштом, на имејл лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем, уколико постоје техничке могућности, о чему се саставља и издаје потврда.

Ако се обичне или препоручене пошиљке упућују лицу овлашћеном за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем на писарници код послодавца, такву пошиљку може да отвори само лице овлашћено за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Потврда о пријему писмене информације

Члан 6.

Уколико се писмено доставља информација у вези са унутрашњим узбуњивањем, саставља се потврда о пријему информације у вези са унутрашњим узбуњивањем, која садржи следеће податке:

- 1.) кратак опис чињеничног стања о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем;
- 2.) време, место и начин достављања информације у вези са унутрашњим узбуњивањем;
- 3.) број и опис прилога поднетих уз информацију о унутрашњем узбуњивању;
- 4.) податке о томе да ли узбуњивач жели да подаци о његовом идентитету не буду откривени;
- 5.) податке о послодавцу;
- 6.) печат послодавца;
- 7.) потпис лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Потврда о пријему информације у вези са унутрашњим узбуњивањем може садржати потпис узбуњивача и податке о узбуњивачу, уколико он то жели.

Усмено достављање информација

Члан 7.

Усмено достављање информације у вези са унутрашњим узбуњивањем врши се усмено на записник. Такав записник садржи:

- 1.) податке о послодавцу и лицу које саставља записник;
- 2.) време и место састављања;
- 3.) опис чињеничног стања о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем, односно опис разлога због који се врши унутрашње узбуњивање;
- 4.) коментар узбуњивача на садржај записника;
- 5.) потпис лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Члан 8.

У случају анонимних обавештења, лице које је овлашћено за пријем информације дужно је да штити податке о личности узбуњивача, односно податке на основу којих се може открити идентитет узбуњивача, осим ако се узбуњивач не сагласи са откривањем тих података, а у складу са законом који уређује заштиту података о личности.

Лице овлашћено за пријем информације дужно је да приликом пријема информације, обавести узбуњивача да његов идентитет може бити откривен надлежном органу, ако без откривања идентитета узбуњивача не би било могуће поступање тог органа, као и да га обавести о мерама заштите учесника у кривичном поступку.

Ако је у току поступка неопходно да се открије идентитет узбуњивача, лице овлашћено за пријем информације дужно је да о томе, пре откривања идентитета, обавести узбуњивача.

Поступање по информацији

Члан 9.

Након пријема информације, послодавац је дужан да провери истинитост навода без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема информације.

У циљу провере информације у вези са унутрашњим узбуњивањем, овлашћено лице предузима одговарајуће радње, о чему се обавештава

послодавца, као и узбуњивача, уколико је то могуће на основу расположивих података.

Послодавац се обавезује да предузме све расположиве радње и мере у циљу утврђивања и отклањања неправилности указаних информацијом, као и да обустави све утврђене штетне радње и отклони њене последице.

Члан 10.

Приликом вођења поступка унутрашњег узбуњивања, овлашћено лице које води поступак, а које именује Управни одбор Црвеног крста Србије, може узимати изјаве од других лица, у циљу провере информације у вези са унутрашњим узбуњивањем, о чему саставља записник.

Такав записник садржи:

- 1.) податке о лицима која дају изјаве;
- 2.) опис утврђеног чињеничног стања поводом провере информација у вези са унутрашњим узбуњивањем;
- 3.) коментар на записник лица која су дала изјаве;
- 4.) потпис лица која су дала изјаве и лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Информисање узбуњивача

Члан 11.

На захтев узбуњивача, послодавац је дужан да пружи обавештења узбуњивачу о току и радњама предузетим у поступку.

Послодавац је дужан да обавести узбуњивача о исходу поступка по његовом окончању, у року од 15 дана од дана окончања поступка.

Извештај о предузетим мерама

Члан 12.

По окончању поступка, овлашћено лице саставља извештај о предузетим радњама у поступку о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем и предлаже мере ради отклањања уочених неправилности и последица штетне радње насталих у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Извештај из става 1. овог члана, доставља се послодавцу и узбуњивачу, о којем се узбуњивач може изјаснити.

Извештај о предузетим радњама у поступку о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем из става 1. овог члана треба да садржи најмање:

1.) време, место и начин пријема информације у вези са унутрашњим узбуњивањем;

2.) кратак опис достављене информације која има карактер унутрашњег узбуњивања;

3.) радње које су предузете у циљу провере информације у вези са унутрашњим узбуњивањем;

4.) која су лица обавештена о радњама предузетим у циљу провере информације у вези са унутрашњим узбуњивањем уз навођење датума и начин њиховог обавештавања;

5.) шта је утврђено у поступку о информацији, уз навођење конкретног чињеничног стања, да ли су утврђене неправилности и штетне радње као и њихов и опис, као и да ли су такве радње изазвале штетне последице;

6.) Предлог за предузимање одговарајуће мере ради отклањања уочених неправилности и последица штетне радње насталих у вези са унутрашњим узбуњивањем;

7.) потпис лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Члан 13.

Узбуњивач се може изјаснити о извештају о предузетим радњама у поступку о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем у року од 2 дана од дана пријема.

Предузимање мера на бази извештаја

Члан 14.

Послодавац се обавезује да, на основу поднетог извештаја лица овлашћеног за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем, предузме одговарајуће мере, и то доношењем Програма мера, и предузимањем мера по том Програму.

Програм мера за отклањање неправилности и последица по конкретном покренутом унутрашњем узбуњивању садржи:

1.) детаљан опис неправилности, штетних радњи и последица ових радњи а које су предмет конкретног унутрашњег узбуњивања;

2.) конкретне мере које ће се предузети ради отклањања наведених неправилности и последица штетних радњи насталих у вези са унутрашњим узбуњивањем утврђених извештајем као и рокови за њихово извршење – уз навођење ко ће их предузети, у којим роковима и какви се ефекти тих мера очекују у односу на покренуто унутрашње узбуњивање;

3.) рок у коме ће се објавити коначна информација о предузетим мерама и коначном њиховом ефекту у вези са конкретним покренутим поступком унутрашњег узбуњивања.

Право на заштиту узбуњивача

Члан 15.

Узбуњивач има право на заштиту, у складу са Законом, ако:

- 1.) изврши узбуњивање код послодавца, овлашћеног органа или јавности на начин прописан законом;
- 2.) открије информацију која садржи податке о кршењу прописа и др. у року од једне године од дана сазнања за извршену радњу због које врши узбуњивање, а најкасније у року од десет година од дана извршења те радње;
- 3.) ако би у тренутку узбуњивања, на основу расположивих података, у истинитост информације поверовало лице са просечним знањем и искуством као и узбуњивач.

Члан 16.

Право на заштиту од узбуњивања имају и повезана лица.

Повезано лице има право на заштиту као узбуњивач ако учини вероватним да је према њему предузета штетна радња због повезаности са узбуњивачем.

Члан 17.

Лице које тражи податке у вези са информацијом, има право на заштиту као узбуњивач, ако учини вероватним да је према њему предузета штетна радња због тражења тих података.

Члан 18.

Лице које је овлашћено за пријем информације дужно је да штити податке о личности узбуњивача, односно податке на основу којих се може открити идентитет узбуњивача, осим ако се узбуњивач не сагласи са откривањем тих података, а у складу са законом који уређује заштиту података о личности.

Свако лице које сазна податке из става 1. овог члана, дужно је да штити те податке.

Лице овлашћено за пријем информације дужно је да приликом пријема информације, обавести узбуњивача да његов идентитет може бити откривен надлежном органу, ако без откривања идентитета узбуњивача не би било могуће поступање тог органа, као и да га обавести о мерама заштите учесника у кривичном поступку.

Ако је у току поступка неопходно да се открије идентитет узбуњивача, лице овлашћено за пријем информације дужно је да о томе, пре откривања идентитета, обавести узбуњивача.

Подаци из става 1. овог члана не смеју се саопштити лицу на које се указује у информацији, ако посебним законом није другачије прописано.

Забрана стављања узбуњивача у неповољнији положај и накнада штете

Члан 19.

Послодавац је дужан да, у оквиру својих овлашћења, заштити узбуњивача од штетне радње, као и да предузме неопходне мере ради обустављања штетне радње и отклањања последица штетне радње.

Послодавац не сме чињењем или нечињењем да стави узбуњивача у неповољнији положај у вези са узбуњивањем, а нарочито ако се неповољнији положај односи на:

- 1.) запошљавање;
- 2.) стицање својства приправника;
- 3.) рад ван радног односа;
- 4.) образовање, оспособљавање или стручно усавршавање;
- 5.) напредовање на послу, оцењивање, стицање или губитак звања;
- 6.) дисциплинске мере и казне;
- 7.) услове рада;
- 8.) престанак радног односа;
- 9.) зараду и друге накнаде из радног односа;
- 10.) учешће у добити послодавца;
- 11.) исплату награде и отпремнине;
- 12.) распоређивање или премештај на друго радно место;
- 13.) непредузимање мера ради заштите због узнемиравања од стране других лица;
- 14.) упућивање на обавезне здравствене прегледе или упућивање на прегледе ради оцене радне способности.

Члан 20.

Забрањено је предузимати штетне радње.

У случајевима наношења штете због узбуњивања, узбуњивач има право на накнаду штете, у складу са законом који уређује облигационе односе.

Судска заштита

Члан 21.

Узбуњивач према коме је предузета штетна радња у вези са узбуњивањем има право на судску заштиту.

Судска заштита се остварује подношењем тужбе за заштиту у вези са узбуњивањем надлежном суду, у року од шест месеци од дана сазнања за предузету штетну радњу, односно три године од дана када је штетна радња предузета.

Завршна одредба

Члан 22.

Овај правилник објавити на сајту Црвеног крста Србије, а ступа на снагу наредног дана од дана објављивања.

Председник
Црвеног крста Србије

Проф. др Драган Радовановић